

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci úpadcu: V., so sídlom: S., IČO: X., s ustanoveným správcom konkurznej podstaty Ing. P., A. o schválení konečnej správy, na odvolanie konkurzného veriteľa č. 14, T., proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 19. mája 2008 č. k. 3K 125/2001 – 132, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 19. mája 2008 č. k. 3K 125/2001 – 132 **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením prvostupňový súd schválil konečnú správu z 22.2.2006 spolu s vyúčtovaním odmeny a náhrady výdavkov správcu podstaty. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením z 3.12.2001 na majetok úpadcu bol vyhlásený konkurz. Správca konkurznej podstaty predložil dňa 15.3.2006 konkurznému súdu konečnú správu o speňažení majetku patriaceho do konkurznej podstaty a o vyúčtovaní odmeny a výdavkov správcu.

V podrobnom odôvodnení uviedol podstatné okolnosti, skutkové aj právne, ktoré odôvodňujú schválenie tejto konečnej správy. Vyporiadal sa aj s námietkami, ktoré proti konečnej správe vzniesol konkurzný veriteľ č. 14 (T.) ohľadne nesprávneho postupu správcu podstaty pri realizácii konkurzu. Tak isto za primeranú považoval aj vyúčtovanú odmenu a výdavky správcu.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie ten istý veriteľ č. 14. Odôvodnil ho tým, že na prvej schôdzi veriteľov konanej dňa 20.2.2002 bol schválený plán speňaženia spolu so súpisom konkurznej podstaty. Do súpisu konkurznej podstaty boli zapísané nehnuteľnosti na LV X. v kat. úz. S. kde ako výlučný vlastník bol zapísaný úpadca v celosti. Ak manželka úpadcu spochybňovala zápis nehnuteľnosti v celosti mala podať žalobu proti

správcovi podstaty o vylúčenie 1/2 zo súpisu podstaty a až na základe právoplatného rozhodnutia súdu správca podstaty bol oprávnený predmetný podiel vylúčiť z podstaty. Bez takého rozhodnutia tak urobiť nemohol. Správca vychádzal z toho, že zápis v katastri nehnuteľnosti na LV X. a na LV X. bol v roku 2002 nesprávny, pretože správne malo byť zapísané, že úpadca je vlastníkom len 1/2 a taký istý podiel patrí jeho manželke. Správca nie je oprávnený posudzovať hodnovernosť zápisov v katastri nehnuteľnosti, ale je pre neho záväzný zápis, ktorý v katastri je. Keďže konkurz bol vyhlásený 3.12.2001 nebol úpadca oprávnený nakladať s majetkom podstaty, nebol teda ani oprávnený 26. sept. 2003 podať návrh na vklad vlastníckeho práva do katastra. Odvolateľ to ešte objasnil tým, že bezpodielové spoluvlastníctvo úpadcu a jeho manželky M. bolo zrušené rozsudkom Okresného súdu v Prešove 17C 41/98, ktorý nadobudol právoplatnosť 20. mája 1998 a nedošlo k jeho vyporiadaniu do troch rokov, preto po zrušení bezpodielového spoluvlastníctva došlo k jeho vyporiadaniu zo zákona a správca mal zapísať do podstaty aj ten podiel, s ktorým úpadca nepodnikal, čo jasne vyplýva z §14 ods. 1 písm. k) ZKV. Navrhol preto, aby napadnuté uznesenie odvolací súd zmenil a konečnú správu neschválil.

Na odvolanie odvolateľa písomne reagoval správca podstaty, ktorý s odvolaním vyslovil svoj nesúhlas. Uviedol, že ako správca konkurznej podstaty je viazaný aktuálnym stavom evidencie v katastri. Pri vyhlásení konkurzu nehnuteľnosti boli evidované ako výlučné vlastníctvo úpadcu a tak ich aj do súpisu pojal. Z takého stavu vychádzal dovtedy, kým manželka úpadcu nepredložila LV z 20.10.2003, kde bol stav vlastníctva pozmenený. Návrh na zápis do katastra nepodal správca ale úpadca s manželkou. Vyhlásenie konkurzu oznámil aj katastru. O zmene vlastníkov a teda aj o zmene majetku podstaty listom z 26.11.2003 informoval konkurzný súd a veriteľský výbor, ktorého predsedom je odvolateľ. Tomu bol prispôsobený aj súpis konkurznej podstaty. K odpredaju majetku súd následne vydal súhlas opatrením z 8.3.2004, na základe čoho došlo k speňaženiu. Predmetné nehnuteľnosti boli úpadcom a jeho manželkou nadobudnuté v malej privatizácii a asi nedopatrením bola nesprávna evidencia v katastri. Navrhol napadnuté uznesenie prvostupňového súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods.2, OSP), bez pojednávania prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania rozhodnutia (§ 212 ods.1, § 214 ods. 2 písm. c OSP) a dospel k záveru, že odvolanie nie je právne dôvodné, prvostupňový súd rozhodol vecne správne, preto jeho rozhodnutie potvrdil (§ 219 OSP).

Pri podaní konečnej správy správca podstaty postupoval štandardne. Zrušenie prvého rozhodnutia nebolo v dôsledku nesprávnej správy, ale že bola odňatá účastníkovi možnosť odvolania a rozhodnutie odvolací súd ani vecne nepreskúmal. Ťažko odvolací súd môže posúdiť odmenu a výdavky správcu a tu vychádza zo správnosti posúdenia prvostupňového súdu.

Závažnou namietanou otázkou je posúdenie, aký podiel majetku patril úpadcovi a teda mal byť pojatý do súpisu konkurznej podstaty aj s prihliadnutím na evidenciu v katastri. Javí sa, že táto otázka nebola celkom jasná odvolateľovi, ani správcovi (aj pri jeho správnom postupe) a nebola dostatočne objasnená ani v napadnutom rozhodnutí prvostupňového súdu, ktoré je vecne správne.

Zo spisov vyplýva, že nehnuteľnosti, ktoré sú sporné úpadca nadobudol v rámci tzv. „malej privatizácie“ podľa zákona č. 427/1990 Zb. Vydražiteľom podľa tohto zákona mohla byť iba jedna fyzická alebo právnická osoba. Aj keď viac osôb združilo finančné prostriedky na dražobnú cenu, vydražiteľom sa stala iba jedna osoba, ktorá na základe príklepu bola zaevidovaná aj v katastri (vtedy v evidencii nehnuteľnosti na stredisku geodézie). Tak isto keď vydražiteľom sa stal jeden z manželov, len on bol zaevidovaný na stredisku geodézie. Citovaný zákon nenarušal ostatné zákony v danom prípade Občiansky zákonník, jeho ustanovenia o vzniku BSM, či podielového spoluvlastníctva ale to si potom po ukončení privatizácie museli usporiadať zainteresovaní s vydražiteľom.

Kataster bol zriadený tzv. katastrálnym zákonom č. 162/1995 Z. z. (o katastri nehnuteľnosti a zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam). Zápis v katastri je povinný, má konštitutívnu povahu, ktorá spočíva predovšetkým v tom, že ak je zápis vykonaný, treba z neho vychádzať a platí ako všeobecne známa a platná skutočnosť. Vždy však ide len o evidenčný charakter. Nikto sa úspešne nemôže odvolávať na to, že o tejto právnej skutočnosti nevedel (ide o tzv. pozitívny princíp publicity). Túto konštitutívnu platnosť však katastrálny zákon narúša, keď ju podmieňuje. Podľa § 70 ods. 1 citovaného zákona: „Údaje katastra uvedené v § 7 sú hodnoverné, ak sa nepreukáže opak“.

Bezpodielové spoluvlastníctvo manželov – jeho evidencia v katastri nič nemení na jeho jestvovaní alebo nejestvovaní.

Postup správca konkurznej podstaty bol správny, keď vychádzal z nového zápisu, pritom ak manželia zrušili BSM z dôvodu § 148a OZ avšak žijú v manželstve, vyporiadanie ani nemuselo nasledovať.

Z týchto dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2008

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu